

SẮC LỆNH SỐ 061-SL-NV NGÀY 22-6-1971

Án định lại quyền hạn, nhiệm vụ các III. D.Đô, Tỉnh, Thị

Đi Nhật...

(IV)

Gọi là du hành Nhật Bản nhưng thật ra chúng tôi chỉ được ở Nhật 2 ngày chán. Một ngày dành riêng cho việc tham quan và thăm viếng của Stars and Stripes, Ngày thứ hai dành cho việc đi thăm tòa Đại Sứ VN, và ngày cuối cùng sốp và một vài anh em sinh viên VN du học ở đây. Ông Sứ thần không biết có dùng văn chức tước của ông không) Đoàn bá Cang đã tiếp chúng tôi ăn cắn và niềm nở. Qua sự gặp gỡ, tôi nhận thấy ông là một nhà ngoại giao vinh dính nhưng chững chờ, có một tâm hồn sâu rộng và vui vẻ. Tôi đã rất ấn tượng với tư cách của ông và người Nhật trong thời hiện đại muốn thực hiện ý mộng Đại Đồng A Bằng v.v. Bởi giờ người Nhật thực hiện cái mộng ấy bằng tay tên.

Bằng vỗ lực người Nhật tại VN không qua 5 năm (1940-1945). Sau đó không còn lại gì. May ra còn lùm mang thông ngôn tiếng Nhật nói tiếc một thời vang son «A rì ga to - Đô to» xưa cũ. Từ thời niêp 60 bấy giờ sang thời niêp 70 quan Nhật không hề có mặt tại xứ này, nhưng thưa nhìn lại zein, hàng hóa Nhật trên đường đất nước An Nam. Ngoài đường xe Honda, xe Toyota, xe Mada chay nướm nắp. Trong nhà nổi cõm National, Tivi Sango, radio Sony, máy khò Mitsubishi, máy hình Canon, máy giặt, máy quang kẽm, đèn trang trí, máy rửa bát v.v.. hầu hết đều là sản phẩm của nền kinh tế Nhật. Còn sự hiện diện của hàng hóa Nhật như thế nữa. Còn sự chia sẻ nỗ lực nỗ lực hơn thế nữa...

Nhiều nhà buôn lữ kinh tế đã nhận xét rằng không có Mỹ sản mây mà hàng Nhật sẽ được thi trường năm trong quý đầu đồng do ta. Bằng sự canh lanh Nhật là có Wall-street chay. Không có dữ kiện về việc này, nên về kinh tế không dám làm bài. Nhưng chỉ biết một điều là đồng đô la 11 năm nay số xuồng chán là vì tài phiệt; Miền Lai làm liên ra nước ngoài i đầu tư nhiều quá. Đã có Euro dollar, chắc phải có Asian Dollar. Khi ngài viết những dòng này, có tin đồn của tờ Buch Ông, ông bộ trưởng QP Mỹ Melvin Laird đang viếng thăm Nhật Bản. Nhật sáp cũi là nội các. Chắc rằng trong chun nang của ông Laird phải có mục thương thảo với chính quyền Nhật về vấn đề giao đồng Yên để bớt gánh nặng cho đồng đô la, cho hàng hóa Mỹ có chỗ tiêu thụ. Không lẽ Mỹ chỉ chờ thời nhieu, đà cho Nhật ngồi không hưởng lợi. Tôi không còn nhớ rõ con số, nhưng tôi tái liệt mỗi đây là trong cuộc chiến VN, Nhật Bản là nước được lời nhiều nhất. Tuy Đức, một lần sau Hué ký sao hối đê nhí thi chiến hưng thịnh nhằm chống ta như Mỹ, nên trong vụ không hoàng đồng do ta vừa qua, đồng Mã Khắc có lẽ làm giài lợm thời (Faux flottant). Nhật cũng nên trong trường hợp Tuy Đức và tăng giá đồng Yên. Đó là áp lực mà Mỹ đang làm với Nhật.

Nhưng Nhật có chịu hay không? Đó là chuyện khác. Vì tăng giá đồng Yên, tức là làm cho hàng hóa Nhật cao hơn, khó bán hơn. Mỹ và Nhật trên phương diện kinh tế và chính trị là anh em. Những tháng em bão gió nó lún rủi, cảng biển bão lâm, chính trị là thua hiệp, kinh tế là đài chạc nên trong cuộc thương thảo này, vấn đề thi trưởng Trung Cộng, vấn đề ta với thi VN và hai thành Đàng Nam Á, chắc là 2 em Mỹ Nhật phải đem ra bàn cân. Thỏa thuận được đến đâu, đòi hỏi được đến đâu, đó là vấn đề.

Night về môt giao tính Mg-NHAT tôi cho đó là môt đói anh em thù nghịch (frères ennemis). Vị kinh tế Nhật càng khéo kinh tế Mg càng bị cạnh tranh. Nhì luong tri là H. Kahn của Mg đã trực tinh rằng sang thik 21, quốc gia đang ngai nhau của Hoa Kỳ là Nhật Bản. Bởi với Mg, nước da vang đầu tiên và cuối cùng được Mg thực tinh giasm troi lên một nước kỹ nghệ là Nhật. Ví cung có nhiều quốc gia kỹ nghệ bao nhiêu, hàng hóa của Mg cang bì è kamp nhiều.

Phương chí, trong tóm hồn mỗi người Nhật Bản, những người có hướng lối hào v.v. giống giờ. Thái Dương thân nết, vẫn không thể nào quên hai quâ bom nguyên tử đầu tiên đe ném xuống Truong Ky và Quảng Báu. Họ tâp kinh lê với Mg, và rõ với Nhât, phái chung vira là môt sự cộng tác, vira là môt khatu cung - cao thua...?

KÝ GIÁ LÓ RĂNG

Thủ Tướng Chính Phủ vừa ký sắc lệnh số 66 SL-NV ngày 22-6-71 sửa đổi một số điều khoản của các sắc lệnh trước đây liên quan đến hoạt động quyền, và nhiệm vụ của Bộ trưởng và Bộ trưởng các Bộ, ngành:

Đời này là nguyên văn sốc lệ nh nói trên:

ĐIỀU I. - Ngày 22-6-71, sửa đổi một số điều khoản của các sắc lệnh trước đây liên quan đến hoạt động quyền, và nhiệm vụ của Bộ trưởng và Bộ trưởng các Bộ, ngành:

ĐIỀU I. - Ngày 22-6-71, sửa đổi một số điều khoản của các sắc lệnh trước đây liên quan đến hoạt động quyền, và nhiệm vụ của Bộ trưởng và Bộ trưởng các Bộ, ngành:

Quý ngày 22-6-71, sửa đổi một số điều

Chủ tịch Hội đồng liên bộ và không quâ 5 năm ngắn(đóng (500.000) đối với Thủ tướng và Thủ tướng),

3) Việc quản trị và bảo vệ công sản địa phương;

4) Việc tham mìn tinh tảng và di động không có phu thay đổi điều kiện;

5) Việc thi hành ngan sách địa phương;

6) Việc du kinh hành

Thành, Thị xã cùn cát

thị trấn, xã, thị trấn,

11

Vinh phả khói thuốc lèo coi giải thích:
— Anh không hút sô gí hết. Anh
muốn di tham chau vui.

Nguyệt gật đầu:
— Em rất thích như thế. Nhưng anh
không còn đi đánh bạc nữa à.

Vinh đồng đạc:
— Anh đã nói với em là anh thời
đó, Thành thương lèo nào buôn lèo thìanh
đã giài trai.

Theo Hả, Cứ như thế cũng được. Bay
giờ mình về. Vinh gọi người bồi lại tinh thần
rồi chia và Nguyệt ra xe.

Nguyệt gật hỏi:
— Chắc là anh không còn tin em, có đúng
thế không?

Vinh vỗ về đáp:
— Em nghĩ nhìe là nhầm.

Thế sô tui này mõi đặt thành vấn
đề di theo em đến phòng trà.

Vì anh lo chom. Cố thê còn có
những tên lèo manh hẽm hai em.

Nguyệt hắt bắn khéo :

— Cờ ty.

Vinh lèi hỏi:
— Em nghĩ sao. Sợ có mít của anh
có làm ròi công việc của em không?

Nguyệt vui vẻ đáp :

Truyện dài của NGUYỄN ÁI LƯ

— 133 —

— Không sao cả. Cái anh di em cảng yến
tri ho. Vì lèo có chuyện gì thì em ứng
phô làm sao nỗi. Vì
lại em cảng chẳng còn làm chờ đó lâu. Vinh
im lặng. Chiếc đồ đùi trước cửa nhà. Thúy
nó bỏ và trên tinh. Nguyệt khé hỏi:

— Anh có mít không?
Vinh lắc đầu:
— Anh không thấy mít.
Nguyệt mõi cửa bước vào nhà. Nhagusit
hoang nỗi:
— Em giờ rười. Anh nõm ngõi một
lát chờ khéo.

Vinh vỗ về đáp:
— Chắc phao lèo ngũi. Ngay lõi mít
thêm. Khi sinh mít ly nước để thiêt hán.

Nguyệt lèm theo mún của Vinh.Chang
lý cây dòn bô không tòi lèu trên třen
rõng sô và Nguyệt ngac ngen
hỏi:

— Sao hóem nay anh lèi dòn dàn? Có tám
giờ bùu chéng?

Vinh trả lời:
— Bùu. Tự nhiên anh nhớ đến cây
dòn dòn. Lèo mà chéng kheo mít.

Tiếng đồng.Người thấy nongen.Nhugusit
nói cành Vinh. Dàn ngõi vào thành phố.
mõi ngõi tieng dòn dòn của Vinh.

— Chó em diều thubo.
Vinh bùu cho dòn dòn, lấy bao thuốc
tronm iu da rada cho Nguyệt.

— Hãyng hót lèo:
— Hút chò dòn bùu. Anh hút được thi
em còng hút được ché.

(Còn nữa)

